

Biuletyn

CENTRALNEGO
KOLEGIUM SĘDZIÓW

Nr 30

Kwiecień 2010

Polski Związek Lekkiej Atletyki
Centralne Kolegium Sędziów
Warszawa

CENTRALNE KOLEGIUM SĘDZIÓW PZLA

Kadencja 2009 – 2012

członkowie:

Wojciech Gaczkowski (Warszawa)

Ewa Gołębowska (Warszawa) – *sekretarz*

Janusz Krynicki (Warszawa) – *przewodniczący*

Stanisław Krzywicki (Suwałki) - *wiceprzewodniczący*

Czesław Lis (Gdańsk)

Tadeusz Majsterkiewicz (Warszawa)

Ewa Mańczyk (Kraków)

Andrzej Ojrzyński (Łódź)

Przemysław Otomański (Poznań)

Janusz Rozum (Warszawa) – *wiceprzewodniczący*

Henryk Ryll (Warszawa)

Hanna Sikora (Wrocław)

Anna Barbara Szymańska (Warszawa)

Edward Wiśniewski (Lublin)

Informacja o działalności CKS PZLA w okresie 2.12.2009 r. – 31.03.2010 r.

Na początku 2010 roku środowisko sędziowskie, jak i Centralne Kolegium Sędziów poniosło niepowetowane straty. Zmarli kol. Zygmunt Weltrowski - członek Centralnego Kolegium Sędziów kilku ubiegłych kadencji oraz kol. Wojciech Gaczkowski członek Centralnego Kolegium Sędziów obecnej kadencji. Obaj nasi koledzy byli uhonorowani odznaczeniem „Zasłużony Sędzia LA”. Zachowamy Ich w naszej pamięci.

W dniu 5 grudnia 2009 r. odbyły się dwa posiedzenia plenarne CKS w pełnym składzie. W pierwszym udział wzięli wyłącznie członkowie kolegium. Poświęcone ono było zatwierdzeniu obsady sędziowskiej na zawody sezonu halowego 2010, ustaleniu zasad nadawania klasy sędziego związkowego, rozpatrzeniu wniosków o nadanie odznaczeń, dyskusji na temat zmiany formuły przygotowania i zatwierdzania obsady sędziowskiej. Drugie posiedzenie zostało zwołane z udziałem przewodniczących wojewódzkich kolegiów sędziów. Udział w nim, obok członków CKS, wzięli przewodniczący lub ich zastępcy 13 wojewódzkich kolegiów. Zebrani zapoznali się ze sprawozdaniem z działalności Centralnego Kolegium Sędziów, pisemnym podsumowaniem sprawozdań z imprez sezonu 2009, przebiegiem akcji weryfikacyjnej w 2009 roku oraz zostali poinformowani o planowanych szkoleniach i weryfikacjach. Niezależnie od tego stałą działalność o roboczym charakterze prowadziło Prezydium CKS, które w rozpatrywanym okresie czasu zwoływało swoje posiedzenia 11 razy.

Podstawowymi zadaniami realizowanymi przez Centralne Kolegium Sędziów były następujące zadania:

- przeprowadzenie szkolenia i weryfikacji;
- zapewnienie obsady sędziowskiej na zawodach posiadających klasę M i MM sezonu halowego oraz biegów przełajowych;
- podsumowanie sprawozdań sezonu halowego.

Szkolenie i weryfikacja

Zgodnie z przyjętą na posiedzeniu plenarnym w dniu 8.08.2009 roku koncepcją szkolenia na okres kadencji 2009-2012, Centralne Kolegium Sędziów PZLA przeprowadziło weryfikację dla sędziów posiadających już licencję specjalistyczną stopnia centralnego, jak i tych którzy pragnęli ją dopiero uzyskać. Zgodnie z harmonogramem w pierwszej kolejności przeprowadzono weryfikację sędziów skoków i rzutów. W dniu 28.11.2009 roku w czterech miastach wyznaczeni sędziowie przystąpili do pisania testu będącego pierwszym etapem weryfikacji. Dla sędziów, którzy nie mogli przystąpić do pisania testu w powyższym terminie został wyznaczony termin dodatkowy w dniu 30.01.2010 roku. Test związany z konkurencjami skokowymi pisało 82 sędziów w pierwszym terminie i 6 sędziów w drugim terminie. Do pisania podobnego testu związanego z konkurencjami rzutowymi przystąpiło 70 sędziów w pierwszym terminie oraz 5 sędziów w drugim terminie. O uzyskanym wyniku na tym etapie weryfikacji każdy z sędziów w niej uczestniczący został poinformowany pisemnie. Z uwagi na sytuację finansową PZLA i ograniczony budżet, CKS PZLA zrezygnowało z przeprowadzenia drugiego etapu weryfikacji dla sędziów skoków i rzutów oraz ze szkolenia i weryfikacji dla sędziów chodu. W związku z powyższym Prezydium CKS PZLA na swym posiedzeniu w dniu 16.03.2010 roku postanowiło przedłużyć termin ważności dotychczas posiadanych licencji sędziom chodu do następnego terminu weryfikacji. Ze względów finansowych przesunięto również termin przeprowadzenia drugiego etapu weryfikacji dla sędziów skoków i rzutów.

W dniach 20-21.03.2010 r. w Grudziądzu odbyło się szkolenie połączone z weryfikacją dla starterów. Wzięło w nim udział 61 sędziów. Ponadto w tym samym terminie w Warszawie odbyło się szkolenie i weryfikacja dla sędziów biegów. W tej weryfikacji udział wzięło 51 sędziów. Obecnie

komisje weryfikacyjne pracują nad oceną testów. Na najbliższym posiedzeniu plenarnym CKS komisje przedstawią wyniki i swoje rekomendacje odnośnie przyznania licencji sędziom.

Sprawy obsady imprez

Obsada na zawody sezonu halowego została zatwierdzona na posiedzeniu plenarnym CKS w dniu 5.12.2009 roku. Obejmowała ona 4 imprezy - Mistrzostwa Polski Juniorów i Juniorów Młodszych z wielobojami, IV Mityng skoku wzwyż w Łodzi, Mityng Pedros Cup w Bydgoszczy, Mistrzostwa Polski Seniorów z wielobojami. Ostatecznie planowany mityng w Łodzi został odwołany. W pozostałych przypadkach należy podkreślić, że wszyscy wyznaczeni z panelu CKS PZLA sędziowie byli obecni na zawodach. W jednym przypadku z powodu choroby nominowanej osoby został wyznaczony zastępca. Natomiast obsada głównych funkcji sędziowskich na Mistrzostwa Świata w biegach przełajowych w Bydgoszczy w dniu 28.03.2010 r. była omówiona na posiedzeniach Prezydium, a ostatecznie wraz z projektem obsady na zawody OOM w biegach przełajowych w Zabrzu, Mistrzostwa Polski w maratonie w Dębnie została zatwierdzona na posiedzeniu Prezydium w dniu 16.02.2010 r. Obsada na Mistrzostwa Polski w biegach przełajowych została przyjęta w składzie zatwierdzonym na Mistrzostwa Świata. Obsada na IX Cracovia maraton objęła nominowanie 3 sędziów – arbitra, sędziego głównego biegów oraz sędziego głównego trasy. Projekt obsady został przyjęty na posiedzeniu Prezydium w dniu w dniu 30.03.2010 roku.

Ponadto chcemy poinformować tą drogą, że na posiedzeniu plenarnym w dniu 5.12.2009 r. została przyjęta nowa formuła przygotowania i zatwierdzania obsady sędziowskiej w sezonie 2010. W gestii CKS PZLA pozostaną zawody klasy M i MM typu Mistrzostwa Polski, Permit Mityngi oraz liga, natomiast przygotowanie obsady funkcji sędziów głównych na zawody typu LPP, co do których bardzo często nie ma informacji o programie i liczbie konkurencji z odpowiednim wyprzedzeniem zostanie przekazane do kompetencji wojewódzkich kolegów sędziów lub organizatora. Na tych podmiotach spoczywać będzie zadanie zapewnienia obsady sędziowskiej z właściwymi kwalifikacjami i przesłanie projektu obsady do CKS PZLA celem jej zatwierdzenia. Pozwoli to na pełniejsze dostosowanie obsady sędziowskiej do programu zawodów a organizatora nie narazi na ponoszenie kosztów zaproszenia nadliczbowych sędziów lub ograniczania wcześniej zatwierdzonej przez CKS obsady.

Podsumowanie sezonu halowego 2010

W tym roku CKS PZLA przyjęło po raz pierwszy zasadę, aby podsumowanie zawodów na podstawie przesyłanych sprawozdań sporządzać po zakończeniu danego sezonu. Zostało zatem przygotowane zestawienie uwag odnośnie przygotowania obiektów oraz wywiązania się z obowiązków organizatora. Należy podkreślić, że na podstawie przesłanych sprawozdań, jak zwykle bardzo wysoko zostało ocenione przygotowanie do zawodów hali w Spale, a pod względem organizacyjnym przeprowadzenie Mistrzostw Świata w Bydgoszczy. Szczegółowe zestawienie w formie tabelarycznej znajduje się w dalszej części biuletynu.

Klasa sędziego związkowego

Został przygotowany projekt Zasad nadawania klasy sędziego związkowego. Za realizację projektu odpowiedzialny jest kol. Stanisław Krzywicki. Projekt ten będzie omawiany i zatwierdzony na najbliższym posiedzeniu plenarnym CKS.

Sprawy przepisów

W związku ze zdarzającymi się przypadkami uchybień przy weryfikacji sprzętu rzutowego przed zawodami, Centralne Kolegium Sędziów zaleca

- aby w przypadku uzyskania przez zawodnika wyniku dającego uprawnienie do startu w Mistrzostwach Polski lub zawodach międzynarodowych sprzęt zawodniczy został przedstawiony do kontroli;

oraz przypomina, że

- arbiter skoków jest odpowiedzialny za pomiar prędkości wiatru podczas konkursu skoków, w którym przepisy tego wymagają.

Ponadto Centralne Kolegium Sędziów, wzorem EEA i IAAF, planuje w sezonie 2010 wprowadzenie funkcji delegata PZLA. Rolą delegata na zawodach klasy M, MM będzie zgromadzenie przekrojowych informacji o zawodach i złożenie sprawozdania do PZLA.

Odnaczenia

Centralne Kolegium Sędziów po rozpatrzeniu wniosków o nadanie odznaczenia „Zasłużony Sędzia LA”, postanowiło przyznać je następującym Kolegom: .

:

Grzegorz Batóg	Słupsk
Jan Bondarenko	Słupsk
Mirosław Korolewski	Gdańsk
Józef Krawczykiewicz	Gdańsk

Serdecznie gratulujemy!

Korespondencja

Prezydium CKS otrzymało pismo kol. Stanisława Ojrzyńskiego w sprawie stosowania nowego rodzaju tyczek przez jedną zawodniczek na Halowych Mistrzostwach Polski. Bliższa analiza postawionego problemu wykazała, że trudno jest się odnieść do stawianego pytania bez zasięgnięcia opinii IAAF w tej sprawie, co pozwoli na jednolitą interpretację tej kwestii w Polsce jak i na świecie.

Przygotowała Ewa Gołębowska i Michał Krynicki

Wykaz sędziów którym przyznano licencje specjalistyczne – SGR, SGS i KT

RZUTY:

Licencja I klasy na lata 2010-2013:

1. Henryk FIEDOROWICZ	- Rumia (pomorskie)
2. Przemysław OTOMAŃSKI	- Poznań (wielkopolskie)
3. Henryk RYLL	- Warszawa (mazowieckie)
4. Tadeusz STAWICKI	- Warszawa (mazowieckie)

Licencja I klasy na 1 rok (2010):

1. Grzegorz BATÓG	- Słupsk (pomorskie)
2. Jan BONDARENKO	- Słupsk (pomorskie)
3. Janusz GRZELAK	- Warszawa (mazowieckie)
4. Walenty JAŚKIEWICZ	- Wrocław (dolnośląskie)
5. Ireneusz KLER	- Katowice (śląskie)
6. Henryk KOWALSKI	- Warszawa (mazowieckie)
7. Jan ROSZKOWSKI	- Białystok (podlaskie)
8. Józef WĘCEL	- Sosnowiec (śląskie)

Kandydaci do licencji I klasy:

1. Małgorzata BOGUSZ	- Poznań (wielkopolskie)
2. Radosław DĄBROWSKI	- Białystok (podlaskie)
3. Eugeniusz DOBIŃSKI	- Poznań (wielkopolskie)
4. Paweł DRAPAŁA	- Stalowa Wola (podkarpackie)
5. Piotr DUBICKI	- Białystok (podlaskie)
6. Barbara DUKARSKA	- Poznań (wielkopolskie)

7. Zygmunt GRZYBEK	- Ruda Śląska (śląskie)
8. Radosław JURCZAK	- Warszawa (mazowieckie)
9. Kazimierz KIREJCZYK	- Białystok (podlaskie)
10. Michał KULEZA	- Łódź (łódzkie)
11. Aleksandra NOWAK	- Kraków (małopolskie)
12. Artur PIOTROWSKI	- Wałcz (zachodniopomorskie)
13. Włodzimierz RÓŻYCZKA	- Stargard Szczeciński (zachodniopomorskie)
14. Kazimierz STRZYŻOWSKI	- Rzeszów (podkarpackie)
15. Franciszek WASZKIEWICZ	- Wrocław (dolnośląskie)
16. Grzegorz WIDULIŃSKI	- Warszawa (mazowieckie)

Licencja II klasy na lata 2010-2013:

1. Michał BATOR	- Kraków (małopolskie)
2. Bernadetta BLECHACZ	- Gdańsk (pomorskie)
3. Agnieszka BRONISZ	- Sosnowiec (śląskie)
4. Ireneusz BYRDZIAK	- Bielsko-Biała (śląskie)
5. Ludwika CHEWIŃSKA	- Warszawa (mazowieckie)
6. Jakub CHRYCZYK	- Kraków (małopolskie)
7. Waldemar FALKIEWICZ	- Reda (pomorskie)
8. Marta GRUSZEWSKA	- Kraków (małopolskie)
9. Mariusz JANCZYSZYN	- Poznań (wielkopolskie)
10. Mieczysław KAZBIERUK	- Białogard (zachodniopomorskie)
11. Janusz KĘDRACKI	- Kielce (świętokrzyskie)
12. Zbigniew KIEREPA	- Zamość (lubelskie)
13. Michał KOROLKO	- Warszawa (mazowieckie)
14. Ludwik KRÓL	- Świdnik (lubelskie)
15. Rafał MIĄSIK	- Rzeszów (podkarpackie)
16. Andrzej NIWIŃSKI	- Białystok (podlaskie)
17. Bolesław PAJĄK	- Kędzierzyn-Koźle (opolskie)
18. Marcin PAPIER	- Zielona Góra (lubuskie)
19. Sławomir PILAREK	- Sosnowiec (śląskie)
20. Piotr PIWOWARCZYK	- Zagnańsk (świętokrzyskie)
21. Stanisław RUDNIK	- Piła (wielkopolskie)
22. Piotr RZUCIDŁO	- Rzeszów (podkarpackie)
23. Zofia SADKOWSKA	- Warszawa (mazowieckie)
24. Witold SĘTOWSKI	- Puławy (lubelskie)
25. Marek SMYCZEK	- Bełchatów (łódzkie)
26. Elżbieta STACHNIK	- Kraków (małopolskie)
27. Marcin STACHURKA	- Wrocław (dolnośląskie)
28. Hubert TOBIAS	- Gdańsk (pomorskie)
29. Piotr TROJANOWSKI	- Warszawa (mazowieckie)
30. Jan WASAK	- Słupsk (pomorskie)
31. Józef WADOWIAK	- Warszawa (mazowieckie)

Licencja II klasy na lata 2010-2011:

1. Juliusz CZERW	- Kędzierzyn-Koźle (opolskie)
2. Tomasz DOLNY	- Płock (mazowieckie)
3. Ryszard DUDEK	- Bydgoszcz (kujawsko-pomorskie)
4. Mariusz GAŁĄZKA	- Kędzierzyn-Koźle (opolskie)
5. Tomasz ŁOJKO	- Toruń (kujawsko-pomorskie)
6. Mariusz PATECKI	- Poznań (wielkopolskie)
7. Dariusz PIRÓG	- Zamość (lubelskie)

SKOKI:

Licencja I klasy na lata 2010-2013:

1. Stanisław OJRZYŃSKI	- Łódź (łódzkie)
2. Edward ROMANOWSKI	- Pruszków (mazowieckie)
3. Tadeusz STAWICKI	- Warszawa (mazowieckie)
4. Józef WADOWIAK	- Warszawa (mazowieckie)
5. Edward WIŚNIEWSKI	- Świdnik (lubelskie)

Licencja I klasy na 2010-r.

1. Stanisław FIGAT	- Warszawa (mazowieckie)
2. Ewa GOŁĘBOWSKA	- Warszawa (mazowieckie)
3. Bożena GRZELAK	- Warszawa (mazowieckie)
4. Józef KAŁUSKI	- Lublin (lubelskie)
5. Julita REJNO	- Wrocław (dolnośląskie)
6. Zbigniew REJNO	- Wrocław (dolnośląskie)
7. Bogdan SADŁOWSKI	- Warszawa (mazowieckie)
8. Anna Barbara SZYMAŃSKA	- Warszawa (mazowieckie)
9. Violetta WELTROWSKA	- Bydgoszcz (kujawsko-pomorskie)

Kandydaci do licencji I klasy:

1. Tomasz CZURA	- Będzin (śląskie)
2. Marek DYDUŁA	- Mielec (podkarpackie)
3. Adam GOŁĄBEK	- Warszawa (mazowieckie)
4. Małgorzata JANCZYSZYN	- Poznań (wielkopolskie)
5. Janusz JĘDRZEJEWSKI	- Warszawa (mazowieckie)
6. Adrian MACZKA	- Sosnowiec (śląskie)
7. Krzysztof PIĄTEK	- Jastków (lubelskie)
8. Mieczysław PIKOR	- Mielec (podkarpackie)
9. Ryszard POGAN	- Grudziądz (kujawsko-pomorskie)
10. Waldemar SADŁOWSKI	- Białystok (podlaskie)
11. Anna SADOWSKA	- Sosnowiec (śląskie)
12. Łucja SZNABEL	- Piła (wielkopolskie)
13. Michał TITTINGER	- Rzeszów (podkarpackie)
14. Monika TURCZYN	- Mełgiew (lubelskie)

Licencja II klasy na 4 lata (2010-2013):

1. Tomasz BARANOWSKI	- Bydgoszcz (kujawsko-pomorskie)
2. Bogdan BOCIAN	- Bydgoszcz (kujawsko-pomorskie)
3. Ewa DITRICH	- Warszawa (mazowieckie)
4. Jarosław DOBRZENIAK	- Płock (mazowieckie)
5. Radosław DROGOSZ	- Piła (wielkopolskie)
6. Antoni DUDKO	- Białystok (podlaskie)
7. Krystyna DUDKO	- Białystok (podlaskie)
8. Henryk DZIEDZIC	- Puławy (lubelskie)
9. Andrzej FOKS	- Hecznarowice (małopolskie)
10. Dorota GAWENDA	- Ruda Śląska (śląskie)
11. Łukasz GĘBARSKI	- Łódź (łódzkie)
12. Mirosław GINTROWICZ	- Słupsk (pomorskie)
13. Bożena HASIJ-DOMAGAŁA	- Opole (opolskie)
14. Ryszard JUNY	- Nowa Sól (lubuskie)
15. Radosław JURCZAK	- Warszawa (mazowieckie)
16. Sławomir KAMIŃSKI	- Białystok (podlaskie)
17. Arleta KANIEWSKA	- Bydgoszcz (kujawsko-pomorskie)
18. Maria KOKOCIŃSKA-ROSADA	- Poznań (wielkopolskie)

19. Elżbieta KOROLEWSKA	- Gdańsk (pomorskie)
20. Michał KOROLKO	- Warszawa (mazowieckie)
21. Ewa KOZIŃSKA (KRUKOWSKA)	- Płock (mazowieckie)
22. Katarzyna KRÓL	- Łódź (łódzkie)
23. Michał KULESZA	- Łódź (łódzkie)
24. Elżbieta KULESZYŃSKA	- Kraków (małopolskie)
25. Anatol LEOŃCZUK	- Supraśl (podlaskie)
26. Tadeusz MAJSTERKIEWICZ	- Warszawa (mazowieckie)
27. Mirosław MAKARUK	- Grudziądz (kujawsko-pomorskie)
28. Andrzej MATWIEJCZUK	- Siedlce (mazowieckie)
29. Agnieszka MIŚKIEWICZ	- Kraków (małopolskie)
30. Ewa PIETRUSZKA	- Ogrodzieniec (śląskie)
31. Ewa ROJEWSKA	- Kędzierzyn-Koźle (opolskie)
32. Magdalena SCHMIDT	- Toruń (kujawsko-pomorskie)
33. Dorota SOWA-KOŁODZIEJ	- Kraków (małopolskie)
34. Robert SYCH	- Bydgoszcz (kujawsko-pomorskie)
35. Ludwik ŚWIERCZYŃSKI	- Stargard Szczeciński (zachodniopomorskie)
36. Jan TARNOWSKI	- Gdańsk (pomorskie)
37. Robert TARNOWSKI	- Gdańsk (pomorskie)
38. Stanisław TOKARSKI	- Szczecin (zachodniopomorskie)
39. Beata TROJAN	- Bydgoszcz (kujawsko-pomorskie)
40. Zbigniew WAŃCZYK	- Białogard (zachodniopomorskie)
41. Joanna WOŁCZUK	- Hajnówka (podlaskie)
42. Justyna ZAPART-BUKOWSKA	- Kraków (małopolskie)
43. Janina ZAREMBA	- Warszawa (mazowieckie)
44. Bogdan ZBOROWSKI	- Szczecin (zachodniopomorskie)
45. Zbigniew ŻUKOWSKI	- Stargard Szczeciński (zachodniopomorskie)

Licencja II klasy na 2 lata (2010-2011):

1. Irena JANICKA	- Poznań (wielkopolskie)
2. Bogumił KOLAS	- Zielona Góra (lubuskie)
3. Mariusz KRZESAJ	- Kędzierzyn-Koźle (opolskie)
4. Jerzy MISZTELA	- Piotrków Trybunalski (łódzkie)
5. Bogusław NOWACKI	- Brzeg (dolnośląskie)
6. Hanna RADZIWON	- Piła (wielkopolskie)
7. Józef SAŁACH	- Zamość (lubelskie)
8. Andrzej SIERADZKI	- Wrocław (dolnośląskie)
9. Ewelina ŚWISZCZ	- Rzeszów (podkarpackie)

KIEROWNIK TECHNICZNY ZAWODÓW na lata 2010-2013:

1. Jan BONDARENKO	- Słupsk (pomorskie)
2. Robert BORKOWSKI	- Piotrków Trybunalski (łódzkie)
3. Andrzej CHMIELEWSKI	- Toruń (kujawsko-pomorskie)
4. Antoni DUDKO	- Białystok (podlaskie)
5. Andrzej HAJ	- Oświęcim (śląskie)
6. Robert JĘDRYS	- Otwock (mazowieckie)
7. Radosław JURCZAK	- Warszawa (mazowieckie)
8. Michał KOROLKO	- Warszawa (mazowieckie)
9. Wojciech KROKOSZYŃSKI	- Płock (mazowieckie)
10. Tadeusz MAJSTERKIEWICZ	- Warszawa (mazowieckie)
11. Mariusz MARKOWSKI	- Łomża (podlaskie)
12. Janusz MARTYNA	- Tanowo (zachodniopomorskie)
13. Artur NIEDŹWIECKI	- Białystok (podlaskie)
14. Tomasz POPŁOŃSKI	- Kraków (małopolskie)
15. Tadeusz ROJEWSKI	- Kędzierzyn-Koźle (opolskie)

16. Włodzimierz RÓŻYCZKA	- Stargard Szczeciński (zachodniopomorskie)
17. Henryk RYLL	- Warszawa (mazowieckie)
18. Wojciech SWATOWSKI	- Jatutów k. Zamościa (lubelskie)
19. Elżbieta SZABLEWSKA	- Łódź (łódzkie)
20. Tadeusz ŚWIT	- Kielce (świętokrzyskie)
21. Franciszek WASZKIEWICZ	- Wrocław (dolnośląskie)
22. Józef WĘCEL	- Sosnowiec (śląskie)
23. Mirosław WIERZBICKI	- Rzeszów (małopolskie)
24. Wojciech WOJDA	- Lublin (lubelskie)

Ś. P. Zygmunt Weltrowski (1922- 2010)

Z wielkim smutkiem i żalem przyjęliśmy wiadomość o odejściu na wieczny spoczynek w dniu 10 stycznia 2010 r. wybitnego sędziego, wieloletniego członka Centralnego Kolegium Sędziów Ś. P. Z. Weltrowskiego. Kol. Z. Weltrowski był aktywnym sędzią przez blisko 60 lat, od 1948 roku, kiedy uzyskał uprawnienia sędziowskie, poprzez kolejne klasy sędziowskie, w 1952 roku sędzia okręgowy, w 1959 roku sędzia związkowy, w 1964 roku sędzia międzynarodowy, do 2004 roku, od kiedy ciężka choroba i pogarszający się stan zdrowia uniemożliwiły Mu aktywny udział w zawodach. Nie sposób przedstawić wszystkie dokonania i osiągnięcia Ś. P. Z. Weltrowskiego i Jego zasługi dla rozwijania i podnoszenia poziomu sędziowania w naszej dyscyplinie. Nic nie jest w stanie oddać szacunku i autorytetu, jakim cieszył się wśród sędziów, zawodników, trenerów i działaczy, gdy przez 8 kadencji (w latach 1968 – 2000) przewodniczył Okręgowemu (lub Wojewódzkiemu) Kolegium Sędziów w Bydgoszczy, jednocześnie aktywnie uczestnicząc w latach 1980 – 2000 w pracach Centralnego Kolegium Sędziów PZLA, jako członek wybierany zwykle bardzo dużą liczbą głosów na ogólnopolskich zjazdach delegatów okręgowych kolegiów sędziów.

Myślę, że najkrócej i najlepiej Jego sylwetkę scharakteryzuje moje krótkie pożegnanie, które wygłosiłem na uroczystościach pogrzebowych w imieniu Centralnego Kolegium Sędziów PZLA, a z upoważnienia Wiceprezesa PZLA, Prezesa Kujawsko-pomorskiego Związku Lekkiej Atletyki K. Wolsztyńskiego, również w imieniu Zarządu Polskiego Związku Lekkiej Atletyki, towarzysząc Panu Zygmuntowi, z liczną grupą sędziów województwa kujawsko-pomorskiego z Bydgoszczy, Torunia i Grudziądza, w Jego ostatniej drodze.

„Pragnę pożegnać Cię Drogi Zygmuncie, w imieniu Zarządu Polskiego Związku Lekkiej Atletyki i Centralnego Kolegium Sędziów PZLA oraz wszystkich polskich sędziów lekkoatletycznych, dla których byłeś niedoścignionym wzorem fachowości, taktu i życzliwości. Twoja wybitna znajomość przepisów i obiektywizm w podejmowaniu decyzji oraz zawsze przyjazny stosunek do zawodników i działaczy, którym zawsze służyłeś radą i pomocą w rozwiązywaniu trudnych sytuacji na boisku, spowodowały, że cieszyłeś się niezwykłym autorytetem w całym środowisku królowej sportu. Niestety ciężka choroba w ostatnich latach uniemożliwiła Ci kontynuowanie Twojej pasji, ale z całym przekonaniem dziękuję Ci, że przekazałeś swoje umiłowanie lekkiej atletyki i zaangażowanie nie tylko swoim synom, córkom i wnukom, ale także wielu sędziom bydgoskim. W okresie Twojego przewodniczenia Kolegium bydgoskie stanowiło wzór dla innych kolegiów sędziowskich, a obecnie Twoje dzieci i wnuki oraz wielu z Twoich wychowanków należy do grupy najlepszych polskich sędziów w naszej dyscyplinie.

Lekkoatletyka polska, której służyłeś przez większość swojego życia, jako sędzia i działacz lekkoatletyczny oraz przewodniczący Kolegium Sędziów w Bydgoszczy w latach 1968 – 2000 oraz członek Centralnego Kolegium Sędziów PZLA i koordynator spraw sędziowskich w makroregionie w latach 1980 – 2000, poniosła niepowetowaną stratę po Twoim odejściu. Za wkład w rozwój polskiej lekkiej atletyki, działalność sędziowską oraz zaangażowanie w organizację zawodów lekkoatletycznych w 1994 roku, zostałeś wyróżniony najwyższą godnością w naszej dyscyplinie – Zjazd Polskiego Związku Lekkiej Atletyki nadał Ci tytuł „Honorowego Członka PZLA”. Uhonorowany zostałeś także wieloma

innymi odznaczeniami m. in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Odznaką „Zasłużony Sędzia LA”, Złotą Odznaką PZLA, Złotą Odznaką Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej.

Znając Zygmunta od 1982 roku, kiedy to z Jego inicjatywy zostałem wybrany do Centralnego Kolegium Sędziów PZLA, pragnę podkreślić Jego wyjątkowy obiektywizm i życzliwość, zarówno w stosunku do zawodników, trenerów jak i działaczy naszej dyscypliny, Jego ogromne zaangażowanie w organizację szkoleń i ojcowską troskę o wszystkich sędziów bydgoskich oraz zaangażowanie i służenie pomocą w rozwiązywaniu wielu problemów, z jakimi boryka się nasze środowisko.

Towarzysząc Ci w ostatniej drodze, pragnę w imieniu Koleżanek i Kolegów sędziów oraz własnym oraz zapewnić Cię, że pozostaniesz w naszej i mojej pamięci jako Kolega i człowiek wyjątkowo szlachetny, zawsze troszczący się o innych, całym sercem i zaangażowaniem oddany lekkiej atletyce. Z naszych serc i wspomnień nie odejdziesz nigdy, pozostaniesz w naszej pamięci jako wzór pracowitości i życzliwości dla innych. Najbliższej Rodzinie składam wyrazy głębokiego żalu i szczerego współczucia. Żegnaj Przyjacielu. Spoczywaj w spokoju”.

Tadeusz Majsterkiewicz

Ś. P. Wojciech Gaczkowski (1956 – 2010)

Z wielkim żalem przyjęliśmy smutną wiadomość o śmierci naszego kolegi, członka CKS, Wojtka Gaczkowskiego zmarłego w dniu 20 stycznia 2010 roku. Od wielu lat Wojtek współpracował aktywnie z Centralnym Kolegium Sędziów PZLA, a w ostatnich latach był tegoż Kolegium członkiem. W rękach Wojtka była cała logistyka procedury przyznawania licencji sędziego la. Niespodziewanie w połowie ubiegłego roku, Wojtek zaczął mieć problemy ze zdrowiem. Mimo podjętego leczenia, nie udało się pokonać choroby. Poniżej zamieszczamy pożegnalne przemówienie Tadeusza Majsterkiewicza nad mogiłą Wojtka.

„Żegnam Cię Drogi Wojtku w imieniu władz Polskiego Związku Lekkiej Atletyki, Koleżanek i Kolegów z Centralnego Kolegium Sędziów, Komisji Statystycznej, Komisji Obiektów i Urzędzeń PZLA oraz wszystkich polskich sędziów lekkoatletycznych. Twoje przedwczesne odejście pograżyło Nas w głębokim smutku i żalu. Lekkoatletyka polska, z którą związany byłeś przez całe swoje życie, najpierw jako zawodnik, a następnie jako sędzia i działacz lekkoatletyczny, poniosła niepowetowaną stratę.

Wojtek całe życie był związany ze sportem, a szczególnie z lekką atletyką. W młodości trenował sprint w warszawskiej Skrze. Po zakończeniu kariery sportowej i ukończeniu studiów na Politechnice Warszawskiej, jako pracownik WOZLA i Stołecznego, a następnie Centralnego Ośrodka Sportu, włączył się w działalność na rzecz lekkiej atletyki organizując i przeprowadzając zawody lekkoatletyczne na terenie Warszawy. Dzięki wysokim umiejętnościom przyczynił się do rozwoju komputerowej techniki tworzenia komunikatów z zawodów on-line. Od ponad trzydziestu laty pełnił funkcje sędziowskie na najważniejszych imprezach w Polsce. Należąc do najlepszych w kraju sędziów konkurencji biegowych cieszył się dużym autorytetem w środowisku sędziowskim. Wybitna znajomość przepisów i obiektywizm w podejmowaniu decyzji oraz zawsze przyjazny stosunek do zawodników i działaczy, którym zawsze służył radą i pomocą w rozwiązywaniu trudnych sytuacji na boisku, spowodowały, że cieszył się niezwykle autorytetem w całym środowisku królowej sportu.

Wojtek był również jednocześnie wieloletnim członkiem i sekretarzem Komisji Statystycznej, gdzie Jego zaangażowanie, fachowość i znajomość sportu, pozwoliły na realizowanie wielu prac i publikacji przynoszących pożytek polskiej lekkiej atletyce i przyniosły Mu uznanie Międzynarodowego Stowarzyszenia Statystyków Lekkoatletyki. Będąc członkiem Komisji Obiektów i Urzędzeń PZLA wniósł wiele cennych uwag do przygotowywanych opinii i opracowań dot. projektowania i budowy stadionów lekkoatletycznych.

Za wkład w rozwój polskiej lekkiej atletyki, działalność sędziowską oraz zaangażowanie w organizację zawodów lekkoatletycznych, uhonorowany został wieloma odznaczeniami sportowymi m. in. Złotą Odznaką Honorową PZLA, Odznaką „Zasłużony Sędzia LA”, Złotą Odznaką Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej, Złotą Odznaką Honorową WOZLA.

Znając Wojtkę od ponad trzydziestu lat, pragnę podkreślić Jego wyjątkową skromność i życzliwość, w stosunku do Koleżanek i Kolegów sędziów, jak i do zawodników, trenerów i działaczy naszej dyscypliny. Zawsze pogodny i dbający o Rodzinę, znajdował czas na wyjazdy w góry, gdzie aktywnie uprawiał ulubioną jazdę na nartach.

Towarzysząc Ci w ostatniej drodze, pragnę w imieniu Koleżanek i Kolegów sędziów oraz żegnających Cię działaczy i Przyjaciół zapewnić, że pozostaniesz w naszej pamięci jako Kolega i człowiek wyjątkowo skromny, szlachetny, niezwykle uczynny, koleżeński i życzliwy dla ludzi, całym sercem oddany lekkiej atletyce. Z naszych serc i wspomnień nie odejdziesz nigdy, pozostaniesz w naszej pamięci jako wzór skromności, pracowitości i życzliwości dla innych. Najbliższej Rodzinie, Żonie Danusi, Córce i Synowi, składam wyrazy szczerego współczucia.

Żegnaj Drogi Wojtku. Spoczywaj w spokoju.”

WYTYCZNE IAAF DOTYCZĄCE STARTU

1 Wprowadzenie

Potrzeba poprawienia jakości i spójności działań starterów podczas głównych zawodów organizowanych przez IAAF skłoniła Radę IAAF do podjęcia inicjatyw powołujących Panel, z którego będą powoływani starterzy międzynarodowi na główne zawody międzynarodowe i który opracuje niniejsze wytyczne, których celem jest objaśnienie standardowej procedury startu i tym samym ujednolicenie jej przeprowadzania na całym świecie.

Zaleca się, aby federacje członkowskie przyjęły niniejsze wytyczne do organizacji własnych zawodów lekkoatletycznych, tym samym przyczyniając się do globalnego udoskonalenia i stosowania w praktyce procedur startu.

2 Panel Starterów Międzynarodowych

- 2.1 Rada IAAF zatwierdziła powołanie Panelu Starterów Międzynarodowych w roku 2005 podczas Kongresu w Helsinkach, a Artykuł 118 odwołuje się obecnie do funkcji i zakresu obowiązków startera międzynarodowego.
- 2.2 Z członków utworzonego Panelu Starterów Międzynarodowych IAAF wyznacza obsadę do poszczególnych zawodów IAAF. Wszyscy zgłoszeni do Panelu starterzy międzynarodowi brali udział w warsztatach zorganizowanych przez IAAF w Walencji w marcu 2008 r.
- 2.3 Wyznaczony starter międzynarodowy powinien być włączony przez organizatorów (LOC) jako pełnoprawny członek zespołu starterów i włączony w pełny zakres czynności związanych ze startem. Starter międzynarodowy otrzymuje przydział zadań od delegatów technicznych wyznaczonych przez IAAF na dane zawody. Będąc częścią zespołu i wykonując powierzone czynności, starter międzynarodowy będzie mógł lepiej wspierać sędziów lokalnych i opracować sprawozdanie z zawodów.
- 2.4 Utworzenie funkcji startera międzynarodowego ma na celu:
 - przyczynienie się do spójnego podejścia do procesu startu na wszystkich głównych zawodach
 - zapewnienie, że obowiązujące przepisy techniczne dotyczące startów są prawidłowo interpretowane i stosowane na wszystkich głównych zawodach
 - wpływanie na organizację i przeprowadzanie startów na całym świecie
 - poprawienie sposobu, w jaki prezentowany jest wizerunek lekkiej atletyki.

3 Skład i organizacja zespołu starterów

- 3.1 Artykuły 129.1 oraz 129.7 określają odpowiedzialność koordynatora startu za organizację i kierowanie zespołem starterów. Jego rola jest kluczowa w zapewnieniu właściwej współpracy pomiędzy członkami zespołu starterów oraz w skrupulatnym i spójnym egzekwowaniu przepisów technicznych.

Do obowiązków koordynatora startu należy:

- przydzielenie obowiązków sędziom zespołu starterów (obowiązki startera międzynarodowego są określane przez delegatów technicznych po konsultacji z koordynatorem startu)
- kontrolowanie i kierowanie procesem startu
- zaplanowanie miejsc i sposobu przemieszczania się w okolicach startu startera, starterów odwołujących i asystentów startera
- utrzymywanie kontaktu z kierownictwem zawodów, sędziami fotofinisz, sędziami mierzącymi czas, sędziami na linii mety, operatorem pomiaru wiatru oraz jeśli to zasadne, z ekipą telewizyjną
- dbanie o prowadzenie zawodów zgodnie z programem minutowym poprzez sprawne współdziałanie z zespołem starterów i innymi osobami
- utrzymywanie kontaktu z osobami odpowiedzialnymi za aparaturę do wykrywania falstartów i za inne urządzenia wykorzystywane podczas procedury startu oraz ustalenie zasad współpracy z tymi osobami
- gromadzenie wszelkiej istotnej dokumentacji
- zapewnienie, że artykuł 162.8 jest stosowany i przestrzegany.

Istnieją dwa odrębne sposoby na sprawowanie tej funkcji:

- koordynator startu jest sędzią nadzorującym, który kieruje wszystkimi aspektami procesu startu. Powinien być starterem-seniorem o znacznym doświadczeniu, ale nigdy osobiście nie pełni funkcji startera biegu, będąc koordynatorem startu.
- koordynator startu nadal pełni rolę kierowniczą, ale jednocześnie działa jako starter-senior, tym samym aktywnie wnosząc własne doświadczenie do działań zespołu.

Jeśli zastosowany jest pierwszy sposób, wówczas potrzebnych będzie trzech starterów do każdego biegu.

Przy drugim sposobie, potrzebne będzie wyznaczenie tylko dwóch innych starterów do każdego biegu. W tym przypadku obowiązki koordynatora startu są przekazywane innemu sędziemu z zespołu podczas biegów puszczanych przez koordynatora startu.

We wszystkich rundach tej samej konkurencji i we wszystkich biegach w danej rundzie starterem powinna być ta sama osoba.

3.2 Starter pozostaje kluczową osobą w procesie startu. Jego ocena, przy wsparciu wszelkiej dostępnej aparatury oraz zespołu starterów, jest rozstrzygająca.

Starter musi zapewnić, że:

- start wszystkich zawodników jest prawidłowy w odniesieniu do przepisów zawodów, zwłaszcza w odniesieniu do artykułów 129.2, 129.3 oraz 129.6
- jest on jedyną osobą podejmującą decyzje odnośnie falstartów, również w sytuacjach, gdy nastąpiło naruszenie przepisów i bieg został odwołany przez któregokolwiek z członków zespołu starterów. Przy podejmowaniu tego typu decyzji konieczna jest konsultacja pomiędzy członkami zespołu starterów. Konsultacja ta powinna odbyć się możliwie jak najszybciej, aby uniknąć zbędnej zwłoki przy ponownym starcie biegu.
- zajmuje takie miejsce, z którego widzi wszystkich zawodników pod podobnym małym kątem
- blok sterujący aparatury do wykrywania falstartów znajduje się blisko niego
- wydawane przez niego komendy są słyszalne jednocześnie dla wszystkich zawodników (na wszystkich głównych zawodach powinno to być zapewnione poprzez zastosowanie wysokiej jakości systemu nagłaśniającego)
- osobiście zapoznaje się z informacjami zarejestrowanymi przez aparaturę do wykrywania falstartów i wykorzystuje je do potwierdzania falstartów.

3.3 Starterzy odwołujący zajmują takie miejsca, z których z obu stron będą mieć jak najlepszy widok na start biegu. Ich rolą jest pomaganie starterowi i wskazywanie wszelkich naruszeń przepisów i błędów technicznych, których starter mógłby nie dostrzec.

W przypadku jakichkolwiek wątpliwości, czy start odbył się prawidłowo i zgodnie z przepisami, starter odwołujący musi odwołać bieg. Na podstawie dyskusji w zespole starterów określa się, czy i jakie działanie należy podjąć. Po starannym rozpatrzeniu starter rozstrzyga, czy doszło do naruszenia przepisów.

3.4 **Asystenci startera** odgrywają istotną rolę w kierowaniu zawodnikami, zwłaszcza na etapie przygotowania do biegu. Muszą zapewnić, że artykuły 130 i 162.8 są w pełni realizowane oraz sprawdzić, czy:

- zawodnicy startują we właściwej serii i na właściwym torze
- numery startowe i numery boczne są prawidłowe i zgodne z listą startową
- bloki startowe są używane przepisowo w rozumieniu artykułu 161
- pałeczki sztafetowe są przygotowane przed biegami sztafetowymi.

Ponadto asystenci startera muszą zapewnić, że:

- artykuły 162.3 i 162.4 są przestrzegane
- zawodnicy są prawidłowo ustawieni zanim starter przejmie kontrolę nad startem
- udzielane są odpowiednie ostrzeżenia i że wszyscy zawodnicy rozumieją warunki, pod którymi odbędzie się następny start, tzn. czy wcześniejsze odwołanie biegu nie skutkowało przyznaniem ostrzeżenia (pokazanie zielonej kartki), lub czy nastąpiła dyskwalifikacja (pokazanie czerwonej kartki), lub czy udzielono ostrzeżenia konkretnemu zawodnikowi za niesportowe zachowanie (pokazanie żółtej kartki przez arbitra startu) lub – w przypadku wieloboju – że konsekwencją następnego falstartu w tym biegu będzie dyskwalifikacja (pokazanie żółtej kartki wszystkim zawodnikom)
- każdy zdyskwalifikowany zawodnik natychmiast opuszcza miejsce rozgrywania konkurencji. O ile to konieczne, asystent startera zapewnia, że zawodnik jest odprowadzany z miejsca rozgrywania konkurencji.

3.5 **Arbiter startu** odgrywa ważną rolę podczas wszystkich startów. Artykuł 125.2 określa wymóg wyznaczenia arbitra konkurencji biegowych do nadzorowania miejsca startu. Wyznaczona w ten sposób osoba powinna być specjalistą i doświadczonym starterem. Dzięki temu jego obserwacje oparte są na solidnej i fachowej podstawie.

Arbiter startu pełni kilka obowiązków, szczególnie:

- nie jest członkiem zespołu starterów
- pracuje obok zespołu starterów
- nie ingeruje, ani nie komentuje startów, z wyjątkiem sytuacji wymagających jego rozstrzygnięć
- prowadzi dokładne zapisy ze wszystkich startów
- zapewnia, że koordynator startu dokonuje wstępnego sprawdzenia działania aparatury do wykrywania falstartów oraz przeprowadza test zerowy broni startowej
- monitoruje działanie aparatury do wykrywania falstartów
- komunikuje się z zawodnikami tylko w przypadku złożenia oficjalnego protestu w sprawie startu lub udzielenia ostrzeżenia / dyskwalifikacji. W takim kontekście i na mocy artykułu 146.4a arbiter startu może warunkowo dopuścić zawodnika, który natychmiast zgłosił protest, do udziału w biegu, z zastrzeżeniem, że protest zostanie rozpatrzony na późniejszym etapie
- nakłada i odnotowuje nałożenie na zawodników ostrzeżeń dyscyplinarnych. Arbiter startu musi być również zapoznany z informacją nt. wszelkich wcześniejszych ostrzeżeń dyscyplinarnych nałożonych na zawodników.

Jeśli aparatura do wykrywania falstartów prawidłowo wykazuje popełnienie falstartu, arbiter startu nie może zezwolić na warunkowe dopuszczenie do biegu („under protest”). Jeśli jednak aparatura wskazuje, że start był nieprzepisowy, ale istnieją przesłanki sugerujące, że wskazania te są nieprawidłowe lub że aparatura działa nieprawidłowo, zawodnik może być warunkowo dopuszczony do biegu. Inne nieprawidłowości na starcie **również mogą być podstawą do uznania protestu, np. przesunięcie się bloku lub hałas na widowni.**

3.6 Sukces dobrze zrealizowanej procedury startu zależy od sposobu w jaki zespół starterów współpracuje oraz dba o sprawny i rzetelny przebieg zawodów w oparciu o stosowne przepisy. Członkowie zespołu powinni znać funkcje jakie każdy z nich pełni. Powinni rozumieć sygnały, których mają używać oraz wiedzieć, co one oznaczają, a przede wszystkim przekazywać sobie nawzajem wszelkie informacje, mogące przyczynić się do sprawnego przeprowadzania startów.

4 Usytuowanie zespołu starterów

4.1 Sposób, w jaki członkowie zespołu starterów współpracują jest szczególnie istotny. Koordynator startu musi zapewnić, że wszyscy członkowie zespołu znają swoje role i zajmują miejsca, z których mają możliwość egzekwowania przepisów zawodów.

4.2 Optymalne jest wyznaczenie trzech starterów do każdego biegu. Jeden z nich zajmuje miejsce, z którego ma pełny widok na wszystkich zawodników. Pełni on rolę startera. Dwaj pozostali to starterzy odwołujący, którzy zajmują miejsca, z których mogą obserwować przydzielone tory (zazwyczaj pod innym kątem niż starter). Zespół tych trzech osób wymienia się obowiązkami w czasie trwania zawodów.

W przypadku sztafet 4x400m zaleca się wyznaczenie trzech starterów odwołujących.

4.3 Asystenci startera, odpowiednio wcześniej przed pierwszą komendą, zajmują miejsca zapewniające im pełny widok na miejsca, które zajmują zawodnicy przed i w czasie procedury startu. W praktyce, wymagane są przynajmniej trzy osoby – jedna obserwująca pozycje zawodników przy linii startu i dwie osoby czuwające nad prawidłowością przyłożenia stóp do bloków startowych (artykuł 162.4).

W biegach, w których linia startu znajduje się na wirażu (200m, 400m, 800m), asystenci startera powinni znajdować się na zewnątrz bieżni.

W biegach, w których start nie odbywa się po torach (powyżej 800m) asystent startera powinien sprawdzić, czy zawodnicy stoją ok. 3m za linią startu i we właściwej kolejności. Po potwierdzeniu, że zawodnicy są gotowi, asystent startera powinien przejść na zewnątrz bieżni.

5 Start

5.1 W konkurencjach do 400m włącznie, po otrzymaniu uzgodnionych sygnałów potwierdzających gotowość wszystkich osób (zawodników, sędziów fotofinisu, kierownictwa zawodów, ekipy dokonującej pomiar czasu, sędziów konkurencji biegowych oraz ekipy telewizyjnej), koordynator startu prosi startera o podanie pierwszej komendy – „na miejsca”. Kiedy wszyscy zawodnicy przyjęli przepisowe pozycje w blokach startowych (potwierdzone przez asystentów startera) i znieruchomieli, starter podaje drugą komendę – „gotów”. Kiedy zawodnicy przyjęli ostateczną pozycję startową, pada strzał z broni startowej.

W biegach na 800m i dłuższych, po komendzie „na miejsca” oraz po przyjęciu przez zawodników ostatecznej pozycji startowej, pada strzał z broni startowej.

5.2 Nie ma idealnie określonego czasu trzymania zawodników w pozycji „gotów”. W praktyce trzymanie to powinno być dostrzegalne, tak aby zapewnić, że zawodnicy przyjęli nieruchomą i prawidłową pozycję startową.

Starter musi zatrzymać bieg, jeśli:

- po przyjęciu pełnej i ostatecznej pozycji startowej do biegu zawodnik rozpoczyna start przed usłyszeniem wystrzału (artykuł 162.6)
- usłyszał sygnał z aparatury do wykrywania falstartów
- starter odwołujący dostrzegł nieprawidłowość startu.

5.3 Teoretycznie starter może przyznać falstart kilku zawodnikom w przypadku wykazania, że ich ruch był mniej więcej równoczesny. W przeciwnym razie falstart przyznawany jest zawodnikowi, którego ruch jest wykazany jako pierwszy (zob. uwagę do artykułu 162.8).

W każdym przypadku zespół starterów musi:

- uwzględnić wszystkie łatwo dostępne materiały łącznie z analizą aparatury do wykrywania falstartów
- pokazać kartkę ostrzegawczą właściwego koloru, aby oznajmić podjętą decyzję.

5.4 Starter przerywa start, jeśli w jego ocenie zawodnik stwarza taką konieczność, tzn. podnosi rękę, wstaje / siada, celowo opóźnia reakcje na komendy, porusza się, wydaje dźwięki po przyjęciu przez zawodników pozycji „na miejsca” lub „gotów”, przeszkadzając w ten sposób w skoncentrowaniu się innym biegaczom. W takich przypadkach arbiter startu może przyznać zawodnikowi indywidualne ostrzeżenie (za niesportowe zachowanie) poprzez pokazanie mu żółtej kartki (lub czerwonej, jeśli jest to jego drugie ostrzeżenie dyscyplinarne w tych zawodach). Arbiter startu musi upewnić się, czy zachowanie zawodnika jest usprawiedliwione ze względu na akceptowalny powód, tzn. hałas na widowni, poruszenie się bloku startowego lub inne zakłócenia zewnętrzne. W takim bowiem przypadku asystent startera pokazuje wszystkim zawodnikom zieloną kartkę.

W każdym przypadku, gdy pokazywana jest jakakolwiek kartka, musi ona być widoczna dla wszystkich zawodników, tak by nikt nie miał wątpliwości odnośnie konsekwencji dalszego naruszania przepisów.

5.5 Przy rozpatrywaniu protestów szczególnie istotna jest ocena arbitra startu.

Arbiter startu musi:

- zezwolić warunkowo zawodnikom na udział w biegu („under protest”) (artykuł 146.4a), jeśli istnieją podejrzenia, że doszło do nieprawidłowości podczas przyznawania falstartu. Protest nie jest uwzględniony, jeśli aparatura do wykrywania falstartów działa prawidłowo i wykazała popełnienie falstartu.
- wstecznie zdyskwalifikować zawodnika (artykuł 162.7), jeśli bieg został zakończony, złożono protest dotyczący startu i potwierdzono naruszenie przepisów. Konieczne jest uwzględnienie zapisów z aparatury do wykrywania falstartów (o ile to możliwe).
- jeśli wymaga tego sprawiedliwość, ogłosić unieważnienie biegu i nakazać jego powtórzenie, jeśli system do wykrywania falstartów działa nieprawidłowo, a istnieją okoliczności uzasadniające podejrzenie popełnienia falstartu
- dokonywać własnego osądu, czy start jest prawidłowy, w sytuacji gdy aparatura do wykrywania falstartów nie jest dostępna. Dlatego też bardzo ważne jest posiadanie przez arbitra startu doświadczenia nabytego wcześniej jako starter.

tłumaczenie: Sebastian Świerc i Jan Tarnowski; opracowanie: Janusz Rozum i Jerzy Witwicki

Test dla kandydatów na Kierowników Technicznych Zawodów z odpowiedziami

(zawiera odpowiedzi na pytania zawarte w teście na konferencji szkoleniowo-weryfikacyjnej w dniu 21 listopada 2009 r. i w dniu 30 stycznia 2010 r.)

1. Jaki sprzęt (w jakiej ilości) należy zabezpieczyć dla przygotowania sektorów rzutów. Ile linii łuków oznaczających orientacyjne odległości należy wyznaczyć przy rozgrywaniu w ramach Mistrzostw Polski seniorów dla następujących konkurencji (zaproponuj odpowiednie odległości):

- **pchnięcie kulą M** – minimum 3-4 łuki – 17, 18, 19, 20 m
- **rzut młotem K** – minimum 3 łuki – 65, 70, 75 m
- **rzut oszczepem M** – minimum 3 łuki – 70, 75, 80 m
- **rzut dyskiem K** – minimum 3 łuki – 55, 60, 65 m

Należy zapewnić około 400 – 500 m taśmy parcjanej o szerokości 5 cm dla wyznaczenia linii sektorów rzutów i łuków oznaczających orientacyjne odległości w pchnięciu kulą i w pozostałych rzutach, odpowiednią ilość specjalnych gwoździ do umocowania tych linii, po 2 zestawy tablic do oznaczenia odpowiednich odległości dla każdej konkurencji wzdłuż linii sektora rzutów, tablice do oznaczenia rekordów

2. Jak przy pomocy taśmy wyznaczyć linię środkową sektora rzutów w pchnięciu kulą, jeśli sektor mamy wyznaczyć na trawie?

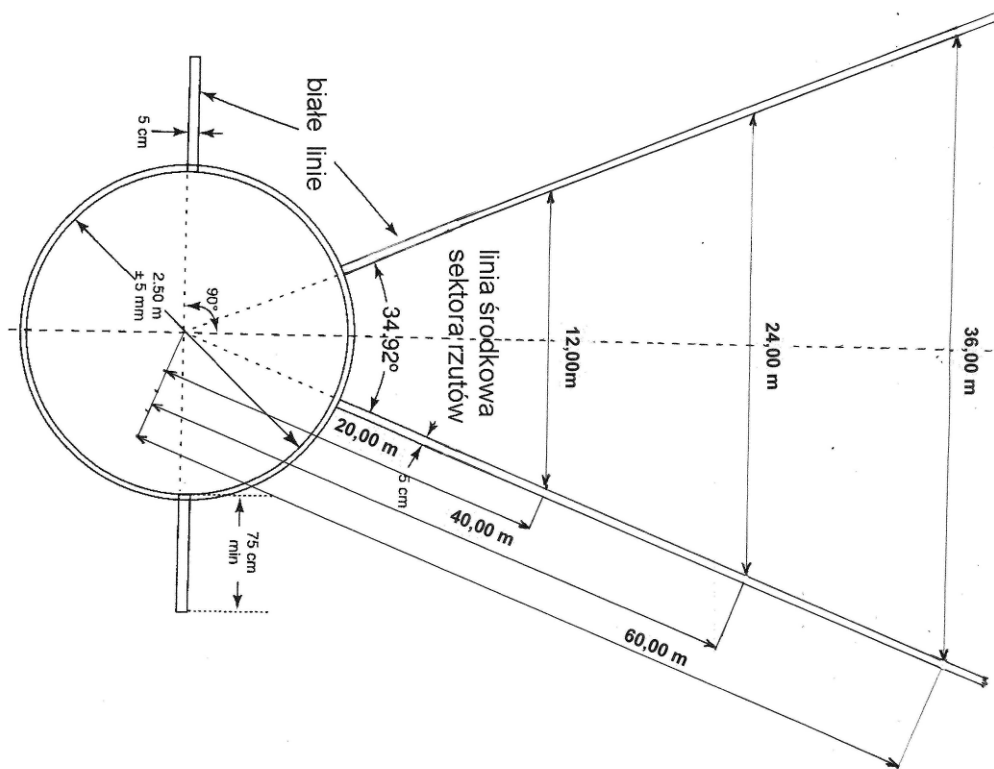
Na przedniej ścianie progu (od strony sektora rzutów) zaznaczamy jego połowę, a następnie przez środek koła (w przypadku gdy nie jest on zaznaczony po jego wyznaczeniu wg niżej podanego sposobu) i wyznaczony na progu punkt przeciągamy cienki sznurek, który wyznaczy nam linię środkową sektora rzutów. *Z przedniej części koła (nie wszystkie obręcze do rzutów stanowią idealny okrąg), od wewnętrznej krawędzi obręczy zataczamy z punktów odległych od siebie o około 1 m promieniem koła (107 cm w przypadku pchnięcia kula i rzutu młotem, 125 cm w przypadku rzutu dyskiem) dwa łuki – ich przecięcie wyznaczy środek koła.*

3. Jak wyznaczyć sektor rzutów do pchnięcia kulą na trawie?

Po wyznaczeniu linii środkowej sektora rzutów promieniem 20 m od środka koła zatoczyć łuk odległy od linii środkowej do 7 m. Manewrując taśmą mierniczą (odcinkiem 12 m) ustawiamy ją tak, by punkty „0” i „12 m” na taśmie pokryły się z wyznaczonym łukiem, a punkt 6 m pokrywał się z linią środkową sektora rzutów. Punkty przecięcia „0” i „12 m” z łukiem stanowią granice sektora rzutów. Przed ułożeniem białych taśm ograniczających sektor rzutów należy jeszcze zaznaczyć na przedniej części progę (od strony sektora) punkty leżące na prostej: środek koła – granice sektora rzutów. Taśmy układamy na zewnątrz sektora rzutów.

4. Jak sprawdzić właściwe wyznaczenie sektora rzutów w rzucie dyskiem? Przedstaw to na schemacie rzutni do rzutu dyskiem.

- sprawdzić, czy linie ograniczające sektor rzutów zbiegają się w środku koła i czy są optycznie proste,
- sprawdzić, czy odległość linii ograniczających sektor rzutów od skrajnych podpór siatki ochronnej jest jednakowa,
- sprawdzić, czy na odległości 40 m lub 60 m od środka koła szerokość sektora jest właściwa (odpowiednio 24 m i 36 m)
- sprawdzić, czy orientacyjne łuki odległościowe sektora rzutów są wyznaczone prawidłowo (sprawdzić taśmą mierniczą czy rozciągnięte linie są wyznaczone prawidłowo – są zgodne z odległością do wewnętrznej krawędzi obręczy koła – sprawdzenia dokonać co najmniej w 3 punktach – w środku i z boków sektora rzutów

5. Rozbieg do skoku wzwyż i skoku o tyczce nie ma przewidzianej przepisami długości i zawodnicy muszą rozpoczynać rozbieg z bieżni. Jaki sprzęt należy przygotować dla zabezpieczenia odcinka bieżni, na którym nie ma krawężnika i w jaki sposób należy zabezpieczyć te odcinki?

Należy przygotować minimum 20 pachołków lub chorągiewek o wysokości co najmniej 20 cm. Odcinek bieżni zaznaczony białą linią szerokości 5 cm (w miejscu gdzie zdjęto krawężnik dla umożliwienia zawodnikowi wykonania rozbiegu) zabezpieczamy pachołkami lub chorągiewkami o wysokości co najmniej 20 cm nachylonymi pod kątem 60° do podłoża w kierunku środka płyty stadionu i ustawionymi w odległości nie większej niż 4 m od siebie. Krawędź podstawy pachołka lub drzewce chorągiewki powinny pokrywać się z bliższą widowni krawędzią białej linii.

6. Na Mistrzostwach Polski do biegu na dystansie 10 000 m zostało zgłoszonych 28 zawodników. Proszę podać zasady organizacji startu tych zawodników i jaki sprzęt należy dodatkowo zabezpieczyć dla przygotowania prawidłowego startu do tego biegu?

Start powinien się odbyć z dwóch linii startowych. Na linii wyznaczającej standardowe miejsce startu do tego biegu na torze pierwszym i następnych ustawia się około 65 % uczestników biegu, którzy pierwszy wiraż biegną po pierwszym torze, pozostałych zawodników ustawia się wzdłuż linii wyznaczonej na torze piątym (przy bieżni ośmiotorowej) lub torze czwartym (na bieżni 6-cio torowej) i następnych, którzy biegną do końca wirażu po piątym (trzecim) torze aż do linii zejścia do bandy na 800 m. Należy dodatkowo zabezpieczyć minimum 20 – 30 niskich pachółków (lub przewidzianych przepisami chorągiewek) do ustawienia co 4 m wzdłuż wewnętrznej linii toru 5-go do punktu zejścia do bandy na początku prostej (jak w biegu na 800 m).

7. Podaj czynności jakie powinna wykonać obsługa techniczna w trakcie rozgrywania 3 kolejnych serii biegu sztafetowego 4 x 400 m?

Przed startem pierwszej serii obsługa techniczna powinna dostarczyć bloki startowe na każdy tor. Po starcie każdej serii biegu sztafetowego obsługa techniczna musi zdjąć z wszystkich torów bloki startowe, a po przeprowadzeniu pierwszej zmiany powinna je z powrotem ustawić na torach 4-8, a na torach 1-3 mogą być one ustawione dopiero po całkowitym zakończeniu biegu. Po starcie trzeciej serii bloki startowe po zdjęciu z torów mogą być przewiezione na start kolejnej konkurencji, w której bloki startowe muszą być używane (dystanse 100 m – 400 m).

8. Ile płotków organizator powinien zabezpieczyć dla rozegrania biegu na 300 m przez płotki na bieżni 8-torowej i ile płotków powinno znajdować się na każdym torze?

Dla rozegrania biegu na 300 m przez płotki na bieżni 8-torowej organizator musi zapewnić minimum 56 płotków. Z uwagi na fakt, że płotki mogą być uszkodzone w trakcie rozgrzewki do biegu niezbędne jest zabezpieczenie rezerwowych płotków w ilości odpowiadającej liczbie płotków jaka jest niezbędna do ustawienia na jednym torze – w tym przypadku 7 płotków.

9. W programie zawodów rozgrywanych na stadionie 8-mio torowym przewidziano biegi na dystansach: 100 m, 200 m, 400 m, 800 m, 100 m ppł., 110 m ppł, 400 m ppł. Ile bloków startowych powinien przygotować organizator i podaj ich rozmieszczenie.

Najlepszym rozwiązaniem byłoby przygotowanie 3 kompletów bloków startowych (po 8 bloków) i ustawienie ich na bieżni obok miejsc startu na 100 m (100 m, 100 m ppł i 110 m ppł), 200 m i 400 m (400 m i 400 m ppł). W przypadku braku takiej ilości bloków powinny być przygotowane co najmniej 2 komplety bloków, z których jeden byłby używany na starcie do biegów 100 m, 100 m ppł i 110 m ppł oraz przeniesiony przez obsługę na start 200m, a drugi na starcie do biegów 400 m i 400 m ppł. W biegu na 800 m nie używa się bloków startowych. W przypadku dysponowania jednym kompletem bloków należy zabezpieczyć odpowiedni wózek do ich przewożenia i oddelegowanie co najmniej dwóch osób z obsługi technicznej do ich przewożenia, ustawiania na torach i zdejmowania.

10. Ile osób obsługi technicznej powinno być przy bieżni 8-mio torowej do przeprowadzenia następujących konkurencji i wymień ich czynności:

- 400 m K (5 serii),
- 4 x 100 m M (4 serie),
- 4 x 400 m K (3 serie po 8 sztafet).

Minimalna liczba osób obsługi technicznej jaka jest niezbędna do przeprowadzenia 400 m K to 2 osoby do zdejmowania bloków startowych po starcie każdego z biegów i ponowne ich ustawienie na torach przed startem kolejnego biegu. W przypadku sztafet niezbędna jest trzecia osoba z obsługi

technicznej, która dostarczy zawodnikom pałeczki sztafetowe i odbierze je od zawodników po zakończeniu każdego biegu, a następnie przekaże je startującym następnym zawodnikom przed startem kolejnego biegu.

11. W jakich konkurencjach przepisy przewidują konieczność dokonywania pomiaru prędkości wiatru dla uznania uzyskanego wyniku za rekordowy, a w jakich konkurencjach należy ustawiać optyczne wskaźniki siły wiatru (rękawy, chorągiewki)? W jakich warunkach niezbędne jest zabezpieczenie oddzielnych wiatromierzy dla tych konkurencji?

Pomiar prędkości wiatru powinien być dokonywany w biegach 100 m, 200 m, 100 m ppł K, 110 m ppł M oraz w skoku w dal i trójskoku. Wiatromierz powinien być ustawiony wewnątrz bieżni obok toru I-go, nie dalej niż 2 m od bieżni, w odległości 50 m od linii mety. W skoku w dal i w trójskoku wiatromierz powinien być ustawiony w odległości 20 m od belki do odbicia, nie dalej niż 2 m od rozbiegu. Odrębny wiatromierz powinien być zapewniony dla konkurencji skoku w dal i trójskoku, gdy wiatromierz nie jest usytuowany przy rozbiegu do tych konkurencji w wyżej podanej odległości (w zasadzie musi to być zapewnione w przypadku rozgrywania konkursu na skoczni usytuowanej wzdłuż przeciwległej prostej). Optyczne wskaźniki siły wiatru (wstążeczki, rękawy) należy ustawiać we wszystkich skokach oraz w rzucie dyskiem i rzucie oszczepem.

12. W programie zawodów przewidziano w kolejności rozegranie biegów na 400 m przez płotki seniorów, następnie biegi na 100 m przez płotki senierek. Zaproponuj odpowiednie przygotowanie techniczne, tak aby można było rozegrać te biegi bez dłuższych przerw bezpośrednio po sobie.

Rozegranie tych biegów bezpośrednio po sobie bez dłuższych przerw na zdjęcie, przewiezenie i stawienie płotków dla dystansu 100 m przez płotki senierek jest możliwe:

- a) w przypadku zabezpieczenia dwóch odrębnych kompletów płotków
- b) w przypadku zabezpieczenia dodatkowo co najmniej płotków dla 8 torów na prostej).

W przypadku a) odrębny komplet płotków z odpowiednio ustawionymi wysokościami i przeciwwagami bezpośrednio po zakończeniu biegu na 400 m przez płotki seniorów byłby przez obsługę ustawiony na torach,

W przypadku b) 2 ostatnie rzędy płotków w biegu na 400 m przez płotki seniorów byłyby po obniżeniu wysokości i zmianie ustawienia przeciwwag ustawione przez obsługę na torach razem z przygotowanymi obok bieżni na prostej płotkami dla 8 torów na prostej.

13. Wymień sytuacje, w których zgodnie z przepisami sędziowie używają do sygnalizacji „żółtą chorągiewkę” i podaj ilość tych chorągiewek, których zabezpieczenia zażądałbyś jako kierownik techniczny mityngu obejmującego standardowe konkurencje biegowe i rozgrywane jednocześnie dwa konkursy skoków i dwa konkursy rzutów.

„Żółta chorągiewka” jest używana przez sędziów torowych do sygnalizowania przekroczenia przepisów (przekroczenie linii toru, przekroczenie strefy zmian, zabieganie i przeszkodzenie w inny sposób innemu biegnącemu zawodnikowi) oraz w skokach i rzutach do sygnalizacji upływających ostatnich 15 sekund z przysługującego zawodnikowi limitu na rozpoczęcie próby. Do przeprowadzenia mityngu obejmującego w/w konkurencje niezbędne jest co najmniej 16 żółtych chorągiewek (12 dla sędziów torowych i po 1 dla każdej konkurencji skoków i rzutów).

14. W programie Mistrzostw Polski zawodów przewidziano rozegranie chodu na trasie ze startem i metą na bieżni na dystansie 20 km. Jako kierownik techniczny tych zawodów podaj jaki dodatkowy sprzęt jest niezbędny dla przeprowadzenia tej konkurencji.

Do przeprowadzenia konkurencji chodu na 20 km na trasie niezbędne jest przygotowanie tablicy informacyjnej dla zawodników o liczbie udzielonych wnioskach na dyskwalifikację, ewentualnie pachołków do oznaczenia trasy chodu, gdy odbywa się on po innym niż 1-szy tor oraz na trasie poza stadionem, sprzętu niezbędnego do przygotowania punktów odświeżania i odżywiania (stoły do zgromadzenia napojów i pożywienia, krzesła dla obsługi tych punktów, gąbki, woda do polewania, woda do picia) oraz tablicy do podawania zawodnikom liczby pozostałych do przejścia okrążeń.

15. Podaj jakie elementy powinien sprawdzić kierownik techniczny i sędzia główny konkurencji po przygotowaniu przez obsługę techniczną skoczni do skoku w dal i trójskoku do zawodów?

- prawidłowość (na równi z poziomem rozbiegu) i stabilność zamocowania belek do odbicia, prawidłowość budowy i zamontowania listwy z plasteliną, czy nie ma niebezpiecznych szpar między belką i rozbiegiem, czy listwy z plasteliną mają prawidłowe wymiary, czy są zapasowe listwy na konkurs, czy możliwa jest łatwa zmiana listew,
- prawidłowość (na równi z poziomem rozbiegu) i stabilność zamocowania tzw. zaślepek między deską do odbicia a zeskoczną w trójskoku,
- prawidłową ilość piasku w zeskoczni (na równi z poziomem rozbiegu),
- prawidłową szerokość zeskoczni w stosunku do osi rozbiegu (w przypadku zeskoczni dla dwóch równoległych rozbiegów ograniczenie taśmą parcianą – należy wzdłuż zeskoczni umieścić jedną lub dwie taśmy ograniczające, tak ażeby osie rozbiegu i zeskoku pokrywały się, a szerokość zeskoczni wynosiła od 2,75 m do 3,00 m).
- przygotowanie sprzętu sędziowskiego i informacyjnego niezbędnego do przeprowadzenia konkursu (komplet chorągiewek, znaczniki dla zawodników, tablica informacyjna, listwa do orientacyjnej oceny odległości, taśma do pomiaru odległości, stolik i krzesła dla sędziów, parasol ochronny, zainstalowanie wiatromierza, zegar do pomiaru czasu próby),

16. Podaj w jakich konkurencjach i w jakiej ilości organizator musi zabezpieczyć zawodnikom niezbędne akcesoria do oznaczenia rozbiegu na nawierzchni z tworzywa sztucznego.

Organizator powinien zabezpieczyć zawodnikom znaczniki do oznaczenia rozbiegu w skoku w dal i trójskoku, w skoku wzwyż, w skoku o tyczce i w rzucie oszczepem. Powinny to być znaczniki o różnym kształcie i kolorze, minimum po 2 znaczniki na każdego startującego zawodnika (minimum 15 sztuk dla jednej konkurencji). W skoku wzwyż powinien dodatkowo zabezpieczyć przylepiec (taśmę samoprzylepną). W skoku wzwyż zawodnicy mogą ustawiać znaczniki na rozbiegu (o ile nie przeszkadzają one innym zawodnikom – w takim przypadku zawodnicy powinni mieć do dyspozycji przylepiec-taśmę samoprzylepną), a w skoku o tyczce, w skoku w dal i trójskoku oraz w rzucie oszczepem znaczniki umieszcza się obok rozbiegu. Powinna być również zapewniona taśma parciana 20 m do odmierzania przez zawodników rozbiegu. Należy również zabezpieczyć przylepiec (taśmę samoprzylepną) dla zawodników w biegach sztafetowych 4 x 100 m i 4 x 200 m dla oznaczenia miejsc startu na dobiegu.

17. Jak na skoczni do skoku wzwyż należy wyznaczyć linię, która wyznacza część rozbiegu, jakiej zawodnik nie może dotknąć jakkolwiek częścią ciała przed pokonaniem poprzeczki?

Linię o szerokości 5 cm (z taśmy samoprzylepnej) należy poprowadzić między stojakami do skoku wzwyż i po 3 m poza stojakami z obu stron. Bliższa krawędź tej linii powinna pokrywać się z płaszczyzną pionową przechodzącą przez bliższą krawędź poprzeczki.

18. Jakie elementy zeskoku w skoku wzwyż i zeskoku w skoku o tyczce należy sprawdzić, ażeby stwierdzić, że jest on prawidłowy i nie zagraża bezpieczeństwu zawodników:

- w skoku wzwyż rozmiar materaca, na czym leży, w przypadku stelaża, czy nie wystają jakieś części mogące zranić zawodnika, czy stojaki są stabilne, czy zaciski podpórek prawidłowo działają, czy na stojakach jest podziałka ułatwiająca zmianę wysokości, czy na rozbiegu jest biała linia wyznaczająca płaszczyznę przechodzącą przez stojaki
- w skoku o tyczce rozmiar materaca, na czym leży, w przypadku stelaża, czy nie wystają jakieś części mogące zranić zawodnika, czy stojaki są stabilne, czy stojaki łatwo dają się przesuwac i pozwalają na skuteczne zablokowanie, czy urządzenia do zmiany wysokości podpórek prawidłowo działają, czy na stojakach jest podziałka ułatwiająca zmianę wysokości, czy na zeskoku jest linia będąca przedłużeniem górnej krawędzi tylnej ścianki skrzynki, czy nie ma szpar pomiędzy rozbiegiem i materacem za skrzynką w które mogłaby wpaść tyczka w przypadku wysunięcia się ze skrzynki w momencie założenia, czy materac nie jest za blisko skrzynki

19. W jakich przypadkach dozwolone jest używanie kredy na rozbiegu z tworzywa sztucznego (tartanu) w skoku w dal i trójskoku?

- kredy możemy używać do wyznaczenia 1-metrowej strefy do odbicia przy rozgrywaniu skoku w dal ze strefy,
- kredy możemy używać do wyznaczenia linii startu (pierwszego odbicia) przy rozgrywaniu wieloskoku z miejsca,
- w trójskoku kredy możemy używać do wyznaczania linii odbicia znajdującej się w innej odległości aniżeli odległości standardowe (13 m lub 11 m).

20. Wyjaśnij co to jest strefa zagrożenia?

Strefa zagrożenia jest to strefa w której znajdujący się sędzia lub zawodnik jest narażony na uderzenie wyrzuconym przez zawodnika sprzętem. Strefa zagrożenia (inaczej szerokość strefy niebezpiecznej) określa wielkość możliwego pola rozrzutu sprzętu wyrzuconego przez zawodnika w rzucie dyskiem i młotem.

21. Co sędzia sprzętowy powinien sprawdzić przed dopuszczeniem sprzętu do zawodów i w jaki sposób oznakować zweryfikowany sprzęt?

W każdym przypadku ciężar. Ponadto:

- a) kula. Rodzaj materiału (twardość minimum mosiądz), średnicę, gładkość powierzchni, kulistość. Oznakować na powierzchni kuli.
- b) dysk. Średnicę dysku, średnicę płytki lub płaskiej części środkowej, grubość części środkowej, grubość pierścienia, gładkość powierzchni. Oznakować na metalowym wkręcie umieszczonym w centralnej części dysku.
- c) oszczep. Długość całkowitą, długość od końca grotu do środka ciężkości, długość grota, długość uchwytu i regularność osznurowania. Oznakować tuż przed osznurowaniem patrząc od strony grotu.
- d) młot. Głowica – rodzaj materiału (twardość minimum mosiądz), średnicę. Długość młota (głowica plus linka wraz z uchwytem – do wewnętrznej krawędzi uchwytu), średnicę linki, wymiary uchwytu. Oznakować przy sworzniu głowicy, przy zakończeniu pętli z drutu przy uchwycie i przy zamocowaniu linki do głowicy.

22. Do konkurencji rzutu młotem na Mistrzostwach Polski zgłosiło się 23 zawodników. Organizator ustalił, że eliminacje mają być rozegrane w dwóch grupach, a minimum kwalifikacyjne określił na 74,00 m. Podaj zasady przygotowania rzutni do eliminacji.

Eliminacje muszą być przeprowadzone w dwóch grupach, 11 i 12 zawodników, rozgrywających konkurs eliminacyjny bezpośrednio po sobie. Przy przygotowaniu rzutni do eliminacji obsługa techniczna, poza wyznaczeniem sektora, dostarczeniem sprzętu do przeprowadzenia konkurencji, powinna wyznaczyć łuk na odległości minimum kwalifikacyjnego – 74,00 m.

23. Na jakie elementy należy zwrócić uwagę przy rzutni do pchnięcia kulą, rzutni do rzutu dyskiem i młotem oraz rozbiegu do rzutu oszczepem, ażeby stwierdzić, że są one prawidłowe i nie zagrażają bezpieczeństwu zawodników?

- w pchnięciu kulą czy koło jest równe, czy jest prawidłowa obręcz, czy próg jest zamontowany stabilnie i prawidłowo nad obręczą, czy próg nie ma uszkodzeń/wyszczerbień, czy są prawidłowo wyznaczone linie po bokach koła tworzące przedłużenie teoretycznej linii przechodzącej przez środek koła i prostopadłej do linii środkowej sektora rzutów, czy jest zaznaczony środek koła,
- w rzucie dyskiem i młotem czy koło jest równe, czy jest prawidłowa obręcz, czy są prawidłowo wyznaczone linie po bokach koła tworzące przedłużenie teoretycznej linii przechodzącej przez środek koła i prostopadłej do linii środkowej sektora rzutów, czy jest zaznaczony środek koła, czy nie ma dziur w siatce ochronnej, czy ruchome segmenty dają się łatwo przesuwac, czy ruchome segmenty dają się blokować w odpowiednich miejscach przy rzucie młotem w zależności w którą stronę zawodnik wykonuje obroty, czy stabilnie zamocowana jest wkładka (pierścień) redukcyjna i czy nie ma przerw między obręczą koła a wkładką (pierścieniem redukcyjną do rzutu młotem,

- w rzucie oszczepem czy nie ma uszkodzeń w nawierzchni, czy prawidłowo jest wyznaczony łuk ograniczający rozbieg, czy punkt z którego są wyznaczane krawędzie sektora znajduje się w równej odległości od krawędzi rozbiegu (czy nie jest przesunięty), czy łatwo zdejmuje się krawężnik przy bieżni jeżeli znajduje się na rozbiegu do rzutu oszczepem, czy są wyznaczone punkty na krawędzi rozbiegu oddalone o 4m od łuku ograniczającego rozbieg.

We wszystkich przypadkach powierzchnia sektora rzutów, na których sprzęt zostawia ślad nie może mieć dziur i zagłębień, należy też sprawdzić umocowanie taśm ograniczających sektor rzutów oraz olinowanie sektora rzutów dla zapobieżenia wejścia w sektor osobom nieuprawnionym.

24. W programie zawodów przewidziano rozegranie rzutu piłką palantową. Jaki sprzęt niezbędny jest do przeprowadzenia tej konkurencji? Jak obsługa techniczna powinna przygotować rzutnię do przeprowadzenia tej konkurencji?

- piłeczki palantowe o wadze 80 g dla dzieci młodszych i 150 g dla dzieci starszych (minimum po 3 sztuki),
- znaczniki (tablice) odległościowe do oznaczania co 1 m odległości lub taśma parcziana wzdłuż której oznacza się odległości z dokładnością do 1 m,
- w celu wykonania rzutów wyznacza się rozbieg o szerokości 4 m (można do tego celu wykorzystać rozbieg do rzutu oszczepem, po zastąpieniu łuku linią prostą i po zlikwidowaniu linii ograniczających sektor). W polu rzutów należy wyznaczyć linię pod kątem prostym do linii ograniczającej pole rzutów od rozbiegu, na której należy znacznikami zaznaczyć metrowe odległości, może to być również taśma parcziana z podziałką.

25. Na jakie elementy z punktu widzenia bezpieczeństwa i przepisów należy zwrócić uwagę przy sprawdzaniu belki do skoku w dal przed zawodami?

- wymiary belki, czy jest stabilnie zamocowana, czy nie różnicy wysokości pomiędzy belką i rozbiegiem, czy nie ma niebezpiecznych szpar między belką i rozbiegiem, czy listwy z plasteliną mają prawidłowe wymiary, czy są zapasowe listwy na konkurs, czy możliwa jest łatwa zmiana listew

26. Na jakie elementy z punktu widzenia bezpieczeństwa i przepisów należy zwrócić uwagę przy sprawdzaniu koła do pchnięcia kulą przed zawodami?

- wymiary koła i progu, czy koło jest równe, czy jest prawidłowa obręcz, czy próg jest zamontowany stabilnie i prawidłowo nad obręczą, czy próg nie ma uszkodzeń/wyszczerbień, czy są prawidłowo wyznaczone linie po bokach koła tworzące przedłużenie teoretycznej linii przechodzącej przez środek koła i prostopadłej do linii środkowej sektora rzutów, czy jest zaznaczony środek koła

27. Na jakie elementy z punktu widzenia bezpieczeństwa i przepisów należy zwrócić uwagę przy kole i siatce do rzutu dyskiem oraz młotem?

- czy koło jest równe, czy jest prawidłowa obręcz, czy są prawidłowo wyznaczone linie po bokach koła tworzące przedłużenie teoretycznej linii przechodzącej przez środek koła i prostopadłej do linii środkowej sektora rzutów, czy jest zaznaczony środek koła, czy nie ma dziur w siatce ochronnej, czy ruchome segmenty dają się łatwo przesuwają, czy ruchome segmenty dają się blokować w odpowiednich miejscach przy rzucie młotem w zależności w którą stronę zawodnik wykonuje obroty. W rzucie młotem należy sprawdzić czy siatka jest dobrze zamontowana i zabezpiecza przed wydostaniem się sprzętu pod klatką i siatką.

28. Na jakie elementy z punktu widzenia bezpieczeństwa i przepisów należy zwrócić uwagę przy sprawdzaniu rozbiegu do rzutu oszczepem przed zawodami?

- czy nie ma uszkodzeń w nawierzchni, czy prawidłowo jest wyznaczony łuk ograniczający rozbieg, czy punkt z którego są wyznaczane krawędzie sektora znajduje się w równej odległości od krawędzi rozbiegu (czy nie jest przesunięty), czy łatwo zdejmuje się krawężnik przy bieżni jeżeli znajduje się na rozbiegu do rzutu oszczepem, czy są wyznaczone punkty na krawędzi rozbiegu oddalone o 4m od łuku ograniczającego rozbieg

29. W jakich biegach występuje linia zejścia, jak zejście powinno być oznaczone?

- bieg na 800 m, sztafeta 4x400 m – linia krzywa w poprzek bieżni, na zewnątrz bieżni chorągiewki nie mniejsze niż 1,50 m wysokości w odległości 30 cm od najbliższej linii toru, na przecięciu linii torów z linią zejścia odpowiednie pachołki lub słupki (nie wyższe niż 15cm). W biegach na 2 000 m, 3 000 m, 5 000 m i 10 000 m, gdy start następuje z dwóch linii startowych należy zabezpieczyć pachołki (rozstawiane co 4 m) dla oznaczenia linii toru, na zewnątrz którego biegać będą biegacze startujący z dodatkowej linii startu.

30. Jakie dodatkowe wyposażenie należy zapewnić dla zawodników i komisji sędziowskiej przy skoczniach i rzutniach?

- parasole przeciwsłoneczne/przeciwdeszczowe, ławeczki dla zawodników, przy kołach do rzutów szmaty, szczotki, wycieraczki, magnezja przy pchnięciu kulą, znaczniki do rozbiegów, stojaki na dyski, kule, oszczepy, młoty, tyczki

31. Jak należy zabezpieczyć odcinek bieżni, na którym nie ma krawężnika?

- odcinek zaznaczony białą linią szerokości 5 cm zabezpieczamy pachołkami lub chorągiewkami o wysokości co najmniej 20 cm nachylonymi pod kątem 60 ° do podłoża w kierunku środka płyty stadionu i ustawionymi w odległości nie większej niż 4 m od siebie. Krawędź podstawy pachołka lub drzewce chorągiewki powinny pokrywać się z bliższą widowni krawędzią białej linii

32. Jak rozdysponowałbyś dwa dostępne zegary do pomiaru czasu próby - przy jednoczesnym rozgrywaniu skoku w dal, skoku wzwyż, rzutu oszczepem, skoku o tyczce i pchnięcia kulą. Odpowiedź uzasadnij.

- zegary przydzielamy do skoku wzwyż i do skoku o tyczce. Doświadczenie uczy, że w tych konkurencjach zawodnicy najdłużej się „koncentrują”

33. Czy po rozegraniu pierwszej serii biegu na 3 000 m z przeszkodami mężczyzn na stadionie, na którym rów z wodą umieszczony jest wewnątrz bieżni, można przeprowadzić drugą serię tej konkurencji bez zdejmowania przeszkód (określ ewentualne czynności do wykonania przez obsługę techniczną), a następnie bieg na 3000 m z przeszkodami kobiet (podobnie podaj konieczne do wykonania czynności)?

Po rozegraniu pierwszej serii biegu na 3 000 m z przeszkodami mężczyzn nie można bezpośrednio przeprowadzić drugiej serii tej konkurencji. Obsługa techniczna musi zdjąć z bieżni wszystkie płoty od linii startu do linii mety gdzie zawodnicy rozpoczynają pierwsze pełne okrążenie i wstawić je z powrotem dopiero po starcie biegu i przebiegnięciu zawodników. Dla rozegrania następnie biegu na 3 000 z przeszkodami kobiet obsługa techniczna musi postąpić identycznie i dodatkowo obniżyć wysokości wszystkich płotów oraz płotu przy rowie z wodą.

34. Jaki sprzęt (w jakiej ilości) powinien być przygotowany dla startu biegu na 200 m na bieżni 6-cio torowej?

Dla przeprowadzenia startu w biegu na 200 m na bieżni 6-cio torowej niezbędne jest przygotowanie 6-ciu bloków startowych, sześciu tablic z numerami torów od 1 do 6 oraz wyposażenie starterów w co najmniej 2 pistolety startowe i naboje startowe (minimum po 3 sztuki na każdą serię biegu). Niezbędne jest także wyposażenie komisji biegowej na mecie w sprzęt umożliwiający pomiar czasu oraz wyposażenie sędziów torowych w sprzęt umożliwiający sygnalizację prawidłowości biegu. Dla zawodników powinny być przygotowane co najmniej 2 ławki, kosze na ubrania i parasol ochronny.

35. Czy w przypadku gdy na zawodach przewidziano w pełni automatyczny pomiar czasu powinny być zapewnione stopery do pomiaru czasu dla sędziów obsługujących zawody o standardowym programie? Uzasadnij swoją odpowiedź.

Tak, w ilości zapewniającej co najmniej pomiar czasu każdego zawodnika uczestniczącego w biegu. Niezależnie od całkowicie automatycznego pomiaru czasu przepisy przewidują dokonywanie

ręcznego pomiaru czasu, który w razie awarii aparatury elektronicznej stanowi podstawę ustalenia oficjalnych wyników biegu zgodnie z zasadami ustalania wyników na podstawie ręcznego pomiaru czasu.

36. Podaj jakie elementy należy sprawdzić w stojakach do skoku o tyczce przed konkursem?

- długość i średnicę trzpieni (podpórek, na których położona jest poprzeczka)
- ustawienie stojaków w punkcie „O” (linii przechodzącej przez wewnętrzną krawędź tylnej ścianki skrzynki)
- możliwość przesuwania stojaków (na podstawach) w zakresie + 0,80 m od punktu „O” (linii przechodzącej przez wewnętrzną krawędź tylnej ścianki skrzynki),
- możliwość zablokowania ustawienia stojaków na określonej odległości
- możliwość regulacji wysokości

37. Zgodnie z art. 121 przepisów zawodów kierownik techniczny:

- a) jest zaliczony do grupy osób przeprowadzających konkurencje na zawodach
- b) wchodzi w skład kierownictwa zawodów
- c) jest wymieniony w grupie innych osób przeprowadzających zawody

38. Kierownik techniczny w czasie zawodów: (podkreśl poprawne stwierdzenia)

- a) podlega delegatowi technicznemu PZLA
- b) podlega sędziemu głównemu zawodów
- c) pełni swoją funkcję niezależnie

39. Do obowiązków kierownika technicznego przed zawodami należy: (podkreśl poprawne stwierdzenia)

- a) sporządzenie wykazu sprzętu sportowego potrzebnego na imprezie
- b) zapewnienie odpowiedniej ilości amunicji dla starterów
- c) sprawdzenie stanu bieżni, skoczni i rzutni i sprzętu do rozgrywania konkurencji
- d) przygotowanie kartek dla celowniczych i torowych
- e) sprawdzenie czy obiekt posiada Świadectwo PZLA (certyfikat IAAF)

40. W trakcie trwania zawodów kierownik techniczny: (podkreśl poprawne stwierdzenia)

- a) nadzoruje pracę sędziów weryfikujących sprzęt do rzutów
- b) sprawdza dostarczenie sprzętu do miejsc rozgrywania poszczególnych konkurencji
- c) nadzoruje pracę obsługi technicznej
- d) wykonuje polecenia sędziego głównego zawodów
- e) dostarcza sprzęt na miejsce rozgrywania konkurencji

**PODSUMOWANIE SPRAWOZDAŃ
SGZ, DELEGATA CKS, DELEGATA TECHNICZNEGO PZLA, ARBITRÓW
hala 2010**

Lp	Nazwa zawodów/Miejsce Data/Organizator	Składający sprawozdanie	Uwagi dotyczące sędziów	Uwagi dotyczące organizatorów	Uwagi dotyczące sprzętu i obiektu	Inne uwagi
1	Spała, Halowe Mistrzostwa Polski Juniorów i Ju-niorów Młodszych + wieloboje, 21-24.01.2010, Hala OPO Spała, organizator PZLA	<p>SGZ – F. Moterski</p> <p>DT – T. Majsterkiewicz</p> <p>Arb. Wielobojów M – W. Herzog</p> <p>Arb. Wielobojów K – P. Otomański</p> <p>Arb. Biegów – A. Kowalczyk</p>	<p>Wyróżnia SG i arbitrów konkurencji za dyscyplinę, w tym dyscyplinę czasową.</p> <p>Bardzo dobra ocena pracy SGZ. Zastrzeżenia do sędziów konkurencji biegowych – brak międzyczasów w protokołach, a pojawienie się ich w komunikacie. Brak odnotowania w protokołach i komunikacie przyczyn dyskwalifikacji zawodników.</p> <p>Brak zastrzeżeń do pracy sędziów</p> <p>Brak oceny pracy sędziów</p> <p>Wyróżnia pracę Kierownika Torowych i całą komisję</p>	<p>Zawiadomienia o miejscu zawodów prawidłowe.</p>	<p>Hala przygotowana bardzo dobrze. Wymieniona nawierzchnia w sektorze rzutów na tartanową, co wymaga dużej koncentracji sędziów znajdujących ślad. Wspaniała współpraca poszczególnych komisji z obsługą techniczną.</p> <p>Obiekt przygotowany bardzo dobrze i bardzo dobra praca obsługi technicznej.</p> <p>Wyposażenie w sprzęt boiskowy i sędziowski prawidłowe. Praca obsługi technicznej bez zastrzeżeń.</p> <p>Przygotowanie obiektu – bez uwag</p>	<p>Bardzo szczegółowe sprawozdanie zawierające wnioski dotyczące prawidłowości przeprowadzenia zawodów. Dołączono analizę SWOT (mocne strony, słabe strony, szanse, zagrożenia).</p> <p>Wnioskuję o zabezpieczenie bezpośredniej łączności między bramką a sekretariatem zawodów. Proponuje przy szkoleniu sędziów biegów określić sprawę pomiaru międzyczasów i podanie odpowiedzialne za to osoby.</p> <p>Wnioskuję aby doprowadzić do takiego rozwiązania, żeby impulsy startowe, które są dwa i trzeci do aparatury falstartowej nie zanikały jednocześnie (różne drogi), ale żeby można w sytuacjach awaryjnych z nich korzystać.</p>

Lp	Nazwa zawodów/Miejsce Data/Organizator	Składający sprawozdanie	Uwagi dotyczące sędziów	Uwagi dotyczące organizatorów	Uwagi dotyczące sprzętu i obiektu	Inne uwagi
		<p>Arb. Skoków – St. Ojrzyński</p> <p>Arb. Rzutów – T. Stawicki</p> <p>Arb. Bramki – G. Fijałkowska</p>	<p>Ocena pracy komisji dobra, a drobne błędy nie miały wpływu na przebieg konkurencji były korygowane na bieżąco.</p> <p>Wyróżnia SG za podejmowanie szybkich decyzji i zdecydowaną postawę</p> <p>Wyróżnia pracę całej komisji pracującej na bramce</p>		<p>Przygotowanie obiektu bardzo dobre. Wszelkie uwagi sędziów były szybko uwzględniane</p> <p>Sprzęt boiskowy bez zastrzeżeń</p>	<p>Zgłasza wnioski: o zmianę usytuowania podwyższenia dla startera przy zeskoczeni w dal, oddzielenie rozbiegów do skoku wzwyż od zakoli bieżni, rozdzielić rozgrywanie finałowych biegów przez płotki od finałów skoków wzwyż</p> <p>Usytuowanie bramki w hali rozgrzewkowej nie pozwala na spokojną pracę. Brak komputera. Numery startowe nie zgodne z przepisami</p>
2	<p>Bydgoszcz, Międzynarodowy Mityng Lekkoatletyczny Pedros Cup, 10.02.2010, Hala Sportowo-Widowiskowa Łuczniczka, Strauss Cafe Poland, CWZS Zawisza, Urząd Miasta</p>	<p>SGZ – Cz. Lubarski</p> <p>Del. CKS – J. Krynicki</p> <p>Arb. Skoków (tyczka) – St. Figat</p>	<p>Dobra praca arbitrow i SG</p> <p>Wszyscy sędziowie dobrze spełniali swoje obowiązki. Drobne uchybienia dotyczące pomiaru czasu wykonania próby szybko usunięto. Arbiter Rzutów bardzo aktywny doglądał każdego szczegółu. Arbiter skoku o tyczce zachowywał postawę obserwatora.</p> <p>Praca komisji dobra</p>	<p>Brak informacji o obsadzie sędziowskiej z CKS PZLA. Sędziów zawiadomiono telefonicznie przez SGZ i Delegata CKS</p> <p>Wskutek wysłania zawiadomienia o obsadzie sędziowskiej do KPZLA organizator nie powiadomił sędziów. SGZ i Del. CKS powiadomili telefonicznie.</p>	<p>Obiekt przygotowany dobrze. Uznanie dla obsługi zawodów i pracowników hali Łuczniczka</p> <p>W czasie rozgrzewki w konkurencji pchnięcia kulą stwierdzono ruchomość koła do rzutów, która została usunięta. Rozbieg do skoku o tyczce ustawiony i sprawdzony geodezyjnie</p> <p>Przed konkursem stwierdzono awarię prawego stojaka, którą usunięto. Organizator nie dostarczył żółtej chorągiewki. Konkurs rozegrany na rozbiegu o konstrukcji podwyższonej, posiadającą atest konstrukcyjny. Do dyspozycji komisji była tablica elektroniczna</p>	<p>Weryfikację sprzętu (kula) przeprowadzili sędziowie z komisji, protokół dołączony protokołu z konkurencji. Dołączono Program Zawodów, Listę sędziów z podziałem funkcji, plan rozgrywania konkurencji w Hali Łuczniczka.</p> <p>Brak dobrej komunikacji między organizatorem a SGZ. W przyszłości należy zwrócić uwagę na swobodę poruszania się trenerów w miejscu rozgrywania konkurencji</p>

Lp	Nazwa zawodów/Miejsce Data/Organizator	Składający sprawozdanie	Uwagi dotyczące sędziów	Uwagi dotyczące organizatorów	Uwagi dotyczące sprzętu i obiektu	Inne uwagi
		<p>Arb. Skoków (wzwyż) – St. Ojrzyński</p> <p>Arb. Rzutów – P. Otomański</p>	<p>Dobra praca komisji sędziowskiej. Specyfika Mityngu powodowała, że trzeba było pogodzić przeprowadzenie konkurencji z wymaganiami TVP</p> <p>Brak oceny pracy sędziów</p>	<p>Brak zawiadomienia</p> <p>Zawiadomienie prawidłowe</p>	<p>Obiekt i sprzęt dobrze przygotowany</p> <p>Na rzutni pchnięcia kulą brak linii wyznaczającej sektor rzutów. Po rozmowie z delegatem EAA i obsługą techniczną wytyczono sektor i zweryfikowano go pod kątem odpowiednich wymiarów. Poza tym rzutnia była przygotowana w sposób prawidłowy. Wokół sektora była siatka wys. 3 m.</p>	
3	<p>Spała, Halowe Mistrzostwa Polski Seniorów + wieloboje, Hala OPO, 27-28.02.2009, PZLA</p>	<p>SGZ – F. Moterski</p> <p>DT – E. Romanowski</p>	<p>Wyróżnia pracę sędziów funkcyjnych i pomocniczych za profesjonalne i zgodnie z harmonogramem przeprowadzone zawody. Bardzo dobra współpraca z obsługą techniczną zawodów</p> <p>Dobra praca wszystkich komisji sędziowskich. Uwagi zgłaszane odnośnie falstartów i przydziału torów rozstrzygane przez arbitrów na miejscu.</p>	<p>Zawiadomienie prawidłowe listowne, dotykowe informacje w Internecie</p>	<p>Prawidłowo funkcjonujący elektroniczny pomiar odległości w pchnięciu kulą. Aparatura do wykrywania falstartu działająca w sposób prawidłowy. Sprawny system fotofinisu (przeprowadzono test zero)</p> <p>Obiekt przygotowany dobrze. Praca obsługi technicznej bardzo dobra. Skok o tyczce odbył się na położonym na rozbiegu chodniku tartanowym o twardej strukturze (ponieważ wymieniony tartan w miejscu odbicia jest miękki). Po podniesieniu rozbiegu o</p>	<p>Bardzo obszerne sprawozdanie i liczne wnioski dotyczące przebiegu imprezy. W dołączonej analizie SWOT, w zagrożeniach zwraca uwagę na niebezpieczeństwo krzyżujących się rozbiegów skoku o tyczce, wzwyż i biegami płotkarskimi. Konieczność zastanowienia się nad szybką interpretacją przepisów na kanwie przypadku wieloboju mężczyzn (w jaki sposób interpretować przepisy – na korzyść zawodnika czy ścisłego przestrzegania litery prawa. Brak koncentracji wśród sędziów notujących wyniki. Konieczność bardzo dobrej komunikacji na linii komisja sędziowska – sekretariat – bramka przy ostrzeżeniach żółtymi kartkami</p> <p>Dołączono protokół weryfikacji sprzętu (kuli) oraz program minutowy zawodów. W biegach eliminacyjnych wprowadzono zasadę potwierdzenia przez zawodnika swojego udziału przez złożenie podpisu na liście</p>

Lp	Nazwa zawodów/Miejsce Data/Organizator	Składający sprawozdanie	Uwagi dotyczące sędziów	Uwagi dotyczące organizatorów	Uwagi dotyczące sprzętu i obiektu	Inne uwagi
		Arb. Biegów – A Kowalczyk	Ocena pracy sędziów pozytywna z dużym zaangażowaniem w pracę		grubość chodnika głębokość skrzynki mieściła się w granicach tolerancji	startowej na 1 godzinę przed konkurencją. Ogranicza to ilość rozgrywania serii w biegach
		Arb. Skoków – E. Gołębowska	Wyróżnia sędziów za pewność i spokój, zdecydowanie i zapewnienie wiarygodności		Do pomiaru czasu w konkurencjach skokowych ustawiono dwa zegary	Podtrzymuje wniosek z MP Jun. i Jun. Mł. o rozdzielenie impulsów i przesyłanie ich różnymi drogami. Był przypadek, że nie było impulsu ze startu przez nieuwagę startera, trzeba było podać czasy ręczne
		Arb. Wielobojów K – E. Młudzik	Brak sprawozdania			
		Arb. Rzutów – H. Ryll	Brak sprawozdania			
		Arb. Wielobojów M – E. Wiśniewski	Wyróżnia SG skoków za skrupulatność i doskonały kontakt z zawodnikami oraz SGZ i ZSGZ za bardzo dobrą organizację pracy i stworzenie pozytywnej atmosfery zawodów		Bardzo dobra praca zespołów technicznych	
		Arb. Bramki – G. Fijałkowska	Dobra praca sędziów bramki mimo trudnych uciążliwych warunków pracy. Dobra współpraca z sędziami konkurencji technicznych, sekretariatem zawodów. Dużą pomoc okazał DT			Dołączono minutowy program zawodów

Materiał przygotowała Barbara Szymańska

SPIS TREŚCI

Informacja o działalności CKS	3
Wykaz sędziów którym przyznano licencje specjalistyczne – SGR, SGS, KT	5
Ś. P. Zygmunt Weltrowski	9
Ś. P. Wojciech Gaczkowski	10
Wytyczne IAAF dotyczące startu	11
Test dla kandydatów na Kierowników Technicznych Zawodów z odpowiedziami.....	15
Podsumowanie sprawozdań z zawodów halowych.....	24